روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسوول: مهدی رحمانیان • نشانی: میدان آرژانتین،خیابان الوند، کوچه آرشیا، پلاک ۶ • تلفن: ۹۲و۸۸۶۵۴۳۹۰ • نمابر: ۸۸۸۸۰۷۱۹ • تلفن آگهی‌ها: ۸۸۱۹۲۸۷۷ • تلفن امور مشترکین: ۳۲-۸۸۸۱۴۲۳۰ • توزیع: شرکت‌پیام‌رسان پیروز تلفن: ۵- ۶۶۲۷۲۱۳۰ • چاپ: گلریز تلفن: ۶۶۷۹۵۴۴۲

روزنامه شرق

www.sharghdaily.ir

یکشنبه • ۴ آبان ۱۳۹۳ • ۱ محرم ۱۴۳۶ • ۲۶ اکتبر ۲۰۱۴ • سال دوازدهم • شماره ۲۱۴۷ • ۱۶صفحه

اذان ظهر تهران ۱۱:۴۸ • اذان مغرب ۱۷:۳۵ • اذان صبح‌فردا ۴:۵۶ • طلوع آفتاب ۶:۲۰

روزنامه فردا

fardashargh@gmail.com

آمبولانس

راه‌های نجات دنیا

پوریا عالمی

● ما معتقد نیستیم همه بیکار شده‌اند چون ممکن است همه بیکار شده باشند اما بیکار نشده‌اند و همه سر کاریم. از مهم‌ترین کارها این است که همه کارشناس شدیم. کارشناس چی؟ کارشناس کارهای بی‌دردسر. مثلا چی؟ مثلا بشینیم آبگوشت بزنیم و تز بدهیم. الان هم دقت کنید هرکسی نمی‌تواند راهکاری برای مسوولیتش بدهد می‌آید یک چیز دیگر می‌گوید. مثلا نمی‌تواند وضع پولی را درست کند می‌آید می‌گوید چرا وضع اقتصاد ایران اینطوری است؟ بعد می‌آید تز نجات دنیا را می‌دهد که آدم نپرسد آن چی شد، بیاید بپرسد این چی بود؟ ۱- قبل از هرچیز باید توجه داشته باشیم کسی که دارد غرق می‌شود نمی‌تواند ناجی غریق کسی باشد و اگر به زور بخواهد کسی را نجات دهد، هم خودش را به کشتن می‌دهد هم طرف را. ۲- قبل از نجات دنیا باید ببینیم دنیا را دقیقا از چی باید نجات بدهیم که قوزبالاقوز نشود. ۳- از خود دنیا بپرسیم دوست دارد ما نجاتش بدهیم؟ ۴- ممکن است یکی در مدیریت یخچال خانه‌اش هم ناتوان باشد و اهل خانه همیشه گرسنه بمانند. از این دوست خواهش می‌کنیم جای نجات دنیا یخچال را نجات دهد. ۵- دیده شده در نجات غریق به‌جای پرتاب توبوپ، قالپاق را به سمت غریق پرت می‌کنند که منجر به ضربه مغزی طرف می‌شود. ۶- کنفوسیوس یا دکتر شریعتی معلوم نیست کدامشان، شاید هم مادر رجب گفته‌اند؛ ما در تاریکی قدم برمی‌داریم و چراغ را پشت‌سرمان گرفتیم تا دیگران را راهنمایی کنیم و نجات دهیم. خب چه‌کاری است چراغ‌قوه را مثل آدم ببندازیم جلو پایمان.

فردا گذرانی

کارگاه طنز عالمی در دانشگاه تهران

● پوریا عالمی، روزنامه‌نگار و طنزپرداز و نگارنده ستون «آمبولانس» در همین صفحه، به کوشش انجمن اسلامی پردیس علوم دانشگاه تهران، از هفته اول آبان کارگاه طنزنویسی برگزار می‌کند. تمامی افرادی که مایل به حضور در این کارگاه هستند می‌توانند با شماره تلفن ۰۹۳۰۴۱۰۵۱۵۳ تماس گرفته یا به نوارخانه انجمن اسلامی پردیس علوم دانشگاه تهران مراجعه کنند. «آسانسورچی» جدیدترین کتاب پوریا عالمی است که به‌فاصله دوروز از چاپ اول در پی استقبال مخاطبان، چاپ دوم آن از سوی انتشارات مروارید روانه بازار کتاب شد.

کارتون خواب

مهدی عزیزی

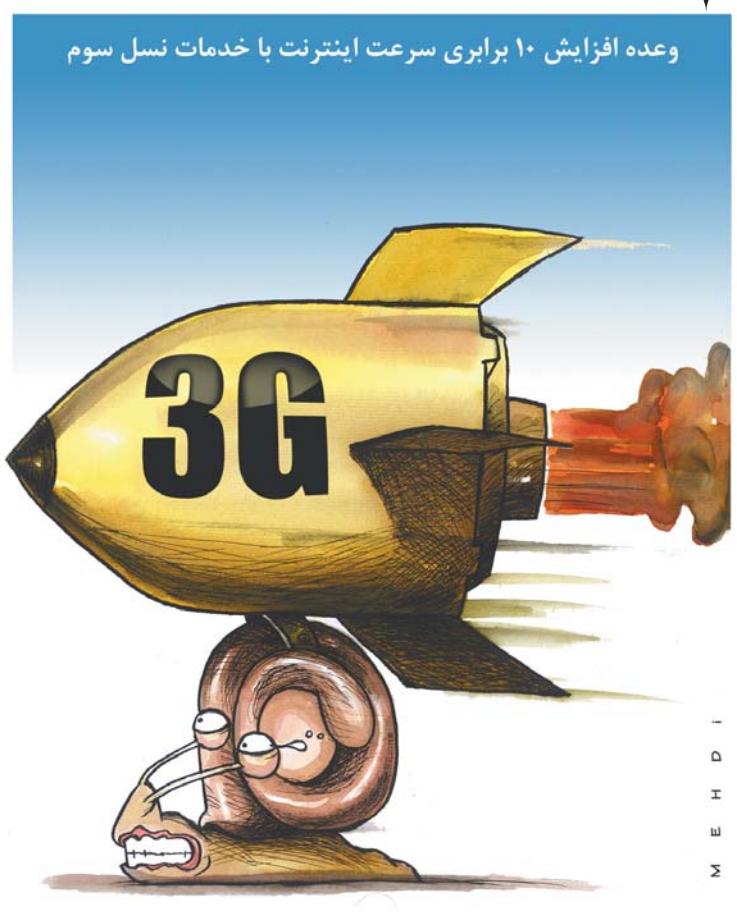

پشت جلد

کادر پرسش!

کریم ارغنده‌پور

من هم مثل بیشتر شهروندان مجموعه اخبار پیرامون فاجعه اسیدپاشی را دردمندانه دنبال می‌کنم. به نظرم حجم انبوه اظهارنظرها در رسانه‌ها - پیش از آنکه پاسخ به سوالات ابتدایی درباره آن روشن شود- نشان‌دهنده یک‌نارسایی حرفه‌ای آشکار است. رسانه‌ها را بگشایید. پر است از اظهارنظرهای قطعی و موضع‌گیری. نشان‌دادن این کنش یا واکنش از سوی پاره‌ای مدیران چندان عجیب نیست ولی کار رسانه‌ای این نیست که موجی راه بیفتد و رسانه هم همراه با جهت آن به حرکت دربیاید. نگاه رسانه‌ای‌مان باید تغییر کند تا مخاطب هم احساس نزدیک‌تری با رسانه و محتوای آن پیدا کند. درست است که کار یک رسانه در درجه نخست خبررسانی است ولی با فراگیرشدن رسانه‌های آنلاین، اخبار معمولا بلافاصله به مخاطب کنجکاو می‌رسد. از این به‌بعد آنچه اهمیت پیدا می‌کند رقابت بر سر انتشار جزییات بیشتری است که هر رسانه پیرامون یک واقعه منتشر می‌کند. یافتن پاسخ سوالات عمومی درباره خبر: مثل اینکه چرا، چه‌وقت، توسط چه‌کسی، با چه انگیزه‌ای، به‌وسیله چه عاملی، با چه مجموعه‌ای و از این قبیل. از این زاویه به‌نظر من مهم‌ترین کار یک رسانه پرسشگری است. رسانه قبل از آنکه محلی برای ارایه انواع تفسیرهای گوناگون در حاشیه یک خبر باشد، جایی است که باید مهم‌ترین پرسش‌های افکارعمومی درباره آن را بازتاب دهد. اینجا جایی است که اهمیت خود پرسش از پاسخ‌های احتمالی و گمانه‌زنی‌ها بیشتر است. یک زمانی فکر کرده بودم چه خوب بود اگر رسانه‌های ما در کنار هر خبر مهم، کادری را فقط به طرح پرسش‌های مقدر در آن‌باره اختصاص می‌دادند. این پرسش‌ها به خودی‌خود ارزش روزنامه‌نگارانه دارند. رسانه‌ای که صرفنظر از پرسش‌های افکارعمومی کار می‌کند از کارکرد اصلی‌اش به‌دور است. رسانه‌ای هم که -فرض کنیم صداوسیما- تصور می‌کند همه پاسخ‌ها نزد اوست و مخاطب هم به‌جای درنظرداشتن پرسش‌ها، قانع و راضی از دریافت همین پاسخ‌هاست، سخت در اشتباه است. جامعه ما - خصوصا- و رسانه‌های ما به‌ویژه- به سوال کردن، بیش از هرچیز نیاز دارند؛ سوال درست و به‌موقع و شجاعانه. پرسشگری اذهان را برای درست‌اندیشیدن و در نتیجه داوری منصفانه‌تر آماده می‌کند. پرسشگری گام نخست است و پیش‌نیاز قدم‌های بعدی. شوخی است که گام‌های بعدی قبل از آن برداشته شود.

گزارش فردا

اتحادیه ناشران و انتخاب مسیر

گیسو فغفوری

ناشران و کتابفروشان امروز قرار است تصمیم بزرگی بگیرند؛ اگر همت‌عالی کنند و حداقل ۴۵۰عضو در مدت هفت‌ساعتی که انتخابات برگزار می‌شود، حاضر شوند تا قدیمی‌ترین تشکل نشر، قدم در ادامه راه بگذارد. بین برگزاری انتخابات این دوره و بار پیش تفاوت‌های زیادی است. فضای رابطه بین ناشران و وزارت ارشاد آفتابی‌تر است، حتی مذاکراتی در مردادماه انجام شد و سرانجام رییس سازمان امور مالیاتی کشور پذیرفت که پای نامه معافیت مالیاتی کتابفروشان را امضا کند. هرچند هنگامی که خبرها را جست‌وجو می‌کنید در نهایت و به‌طور دقیق متوجه نمی‌شوید مجموعه جلسات با وزرای اقتصاد و فرهنگ توانسته منجر به حل مسایل معافیت مالیاتی شود. از دیگر تفاوت‌های این دوره یارگیری‌ها و ائتلاف‌هایی است که یکی، دوماه پیش آغاز شده و ناشران کتاب‌های عمومی از حضور فعال ناشران آموزشی با توجه به تفاوت فعالیت‌ها دل‌خوشی نداشتند. این‌بار چند ائتلاف فهرست کاندیداهای خود را منتشر کردند. حتی پیش از برگزاری انتخابات امروز هم جمعی از ناشران شناخته‌شده در بیانیه‌ای شخصی خواستار حضور فعالان همکار خود شدند. آنان در این نامه از همکارانشان تقاضا کرده‌اند که «نسبت به سرنوشت صنفی خود بی‌تفاوت نمانید» چراکه این انتخاب می‌تواند «گره‌گشای مسایل و مشکلات فراراه کوشندگان صنعت نشر و پخش و فروش کتاب در کشورمان باشد.» سه‌ائتلاف تاکنون اعضای خود را معرفی کرده‌اند، ائتلاف جمعی از پیشکسوتان و معتمدان که توجه به بخش بین‌الملل نشر و ایجاد یک واحد تخصصی پژوهشی را مدنظر داشته‌اند. ائتلافی دیگر نیز با شعار اتحادیه فراگیر توانمند قانونمدار با مشی اعتدال اعلام موجودیت کرده که به‌نوعی همه گرایش‌ها را دربرگرفته. همچنین ائتلاف پیشکسوتان و همگامان نشر نیز اعضای پیشنهادی خود برای هیات‌مدیره را معرفی کرده است. قرار است اعضای هفت‌نفره هیات‌مدیره و یک بازرس از میان فهرست ۱۶نفره ناشران انتخاب شوند. انتخابات امروز ناشران اگر به حدنصاب برسد نشان می‌دهد آنان چه مسیری را برای فعالیت آینده خود و نحوه رابطه‌شان با دولت انتخاب می‌کنند آن‌هم در حالی که به‌نظر می‌رسد مسایلی چون ممیزی، مالیات، گرانی کاغذ، عدم‌استقبال از کتاب، تیراژهای ۵۰۰نسخه‌ای، کپی‌های غیرمجاز، برگزاری نمایشگاه‌های استانی و شهری، فرهنگ دیجیتالی‌شدن و افزایش کتاب‌های دیجیتالی و لزوم گسترش «ebook»ها، توجه به ترجمه آثار ایرانی در خارج از کشور با توجه به حمایت‌های دولتی و قدرتمندشدن نشر خصوصی با کنارکشیدن بخش دولتی پیش‌روی ناشران در دوره اعتدال و تدبیر است.

پیشنهاد فردا

پنجمین شماره ماهنامه «زنان امروز» به سردبیری شهلا شرکت هم‌اکنون روی دکه‌هاست. این ماهنامه پرونده اصلی را به موضوع «ازدواج سفید» اختصاص داده. علاوه‌بر گزارشی میدانی، گفت‌وگو با سعید معیدفر جامعه‌شناس هم در این پرونده با تیتر «پذیرش یا رد ازدواج سفید خطاست» از دیگر مطالب است. شهلا شرکت هم نشسته روبه‌روی جمیله بوپاشا چریک بازنشسته الجزایری و خاطرات سال‌های مبارزات او و خانواده‌اش را مرور کرده‌اند. گفت‌وگویی با مرضیه برومند و منیژه حکمت هم با تیتر «بی گدار به آب زدیم» درباره «شهرموشها۲» از مطالب دیگر است. «زنان امروز» در ۱۳۶ صفحه و با قیمت ۱۰هزارتومان، هم‌اکنون روی دکه‌ها ست.